

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 34/2019-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Bellovou, Stará cesta 511/21, Šamorín, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne, odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia v Zemianskej Olči v konaní vedenom pod ČVS:ORP-104/ZO-KN-2016 a jeho uznesením ČVS:ORP-104/ZO-KN-2016 z 28. januára 2017, postupom Okresnej prokuratúry Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 242/16/4401 a jej uznesením č. k. 1 Pv 242/16/4401-26 z 21. júla 2017, postupom Krajskej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 1 KPt 537/17/4400 a jej listami č. k. 1 KPt 537/17/4400-7 z 2. januára 2018 a č. k. 1 KPt 537/17/4400-10 z 27. júna 2018 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/4 GPt 100/17/1000 a jej listami č. k. IV/4 GPt 100/17/1000-4 z 26. októbra 2017 a č. k. IV/4 GPt 100/17/1000-10 z 13. júna 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. septembra 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne, odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia v Zemianskej Olči (ďalej len „obvodné oddelenie Policajného zboru“) v konaní vedenom pod ČVS:ORP-104/ZO-KN-2016 a jeho uznesením ČVS:ORP-104/ZO-KN-2016 z 28. januára 2017, postupom Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 242/16/4401 a jej uznesením č. k. 1 Pv 242/16/4401-26 z 21. júla 2017, postupom Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 KPt 537/17/4400 a jej listami č. k. 1 KPt 537/17/4400-7 z 2. januára 2018 a č. k. 1 KPt 537/17/4400-10 z 27. júna 2018 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/4 GPt 100/17/1000 a jej listami č. k. IV/4 GPt 100/17/1000-4 z 26. októbra 2017 a č. k. IV/4 GPt 100/17/1000-10 z 13. júna 2018.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podaním z 27. januára 2016 adresovaným Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Komárne podala trestné oznámenie proti konkrétnym osobám pre podozrenie zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 177 ods. 1 Trestného zákona. Poverený príslušník obvodného oddelenia Policajného zboru listom č. k. ORP-104/ZO-KN-2016 z 10. mája 2016 upovedomil sťažovateľku o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) vo veci prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 177

ods. 1 Trestného zákona. Po vykonaní dokazovania bolo predmetné trestné stíhanie uznesením ČVS: ORP-104/ZO-KN-2016 z 28. januára 2017 zastavené s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v spojení s § 215 ods. 4 Trestného poriadku, teda z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

3. Proti rozhodnutiu povereného príslušníka obvodného oddelenia Policajného zboru o zastavení trestného stíhania podala sťažovateľka v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú prokurátor okresnej prokuratúry uznesením č. k. 1 Pv 242/16/4401-26 z 21. júla 2017 zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú, stotožniac sa s rozhodnutím povereného príslušníka obvodného oddelenia Policajného zboru v plnom rozsahu.

4. Vzhľadom na to, že sťažovateľka s rozhodnutím prokurátora okresnej prokuratúry, ako aj s rozhodnutím povereného príslušníka obvodného oddelenia Policajného zboru o zastavení trestného stíhania nesúhlasila a domnievala sa, že uvedenými rozhodnutiami bol porušený zákon, podaním z 9. októbra 2017 adresovaným generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) žiadala, aby generálny prokurátor využil svoje oprávnenie zakotvené v § 363 ods. 1 až 3 a § 364 ods. 3 Trestného poriadku a vyslovil, že napadnutým rozhodnutím a konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, bol porušený zákon, súčasne napadnuté rozhodnutia zrušil a vo veci sám rozhodol. Sťažovateľka doplnila podanie o listinné dôkazy 2. novembra 2017. Generálny prokurátor listami z 26. októbra 2017 a 14. novembra 2017 oznámil odovzdanie podaní sťažovateľky z 9. októbra 2017 a 2. novembra 2017 z dôvodu príslušnosti krajskej prokuratúry, ktorá listami z 13. a 27. novembra 2017 sťažovateľku upovedomila, že podľa obsahu jej podania posúdila ako žiadosť podľa čl. 2 odsek 1 písm. a) príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky por. č. 6/2017 z 12. mája 2017 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v trestnom konaní (ďalej len „príkaz č. 6/2017“).

5. Krajská prokuratúra v upovedomení o spôsobe vybavenia žiadosti č. k. 1 KPt 537/17/4400-7 z 2. januára 2018 vyhodnotila žiadosť sťažovateľky ako nedôvodnú, považujúc vyšetrovanie v predmetnej veci za vykonané v dostatočnom rozsahu

pre rozhodnutie vo veci a napadnuté uznesenia policajta obvodného oddelenia Policajného zboru a prokurátora okresnej prokuratúry za vecne správne. Krajská prokuratúra vyhodnotila skutkový stav za zistený v súlade s § 2 ods. 10 Trestného poriadku a meritórne rozhodnutia policajta a prokurátora za zákonné.

6. Sťažovateľka ďalším podaním z 8. júna 2018 adresovaným generálnemu prokurátorovi podala podnet na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupu policajta obvodného oddelenia Policajného zboru a prokurátora okresnej prokuratúry podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) a v prípade nevyhovenia takému podnetu žiadala o postup podľa čl. 2 ods. 2 druhej vety príkazu č. 6/2017 a prijatie zákonných opatrení spočívajúcich v zrušení rozhodnutia prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv 242/16/4401-21 z 21. júla 2017 pre jeho nezákonnosť, rovnako aj rozhodnutia policajta obvodného oddelenia Policajného zboru ČVS: ORP-104/ZO-KN-2016 z 28. januára 2017 a nové rozhodnutie nadriadeným prokurátorom. Prokurátor generálnej prokuratúry listom z 13. júna 2018 sťažovateľke oznámil, že jej podanie bolo odovzdané z dôvodu vecnej príslušnosti krajskej prokuratúre. Krajská prokuratúra listom z 27. júna 2018 sťažovateľku upovedomila, že jej podanie z 8. júna 2018 bolo posúdené ako opakovaná žiadosť, preto s poukazom na čl. 11 ods. 5 príkazu č. 6/2017 podanie nevybavila.

7. Sťažovateľka z ústavnoprávneho hľadiska odôvodnila svoju sťažnosť v podstatnom takto: *«Sťažovateľka má za to, že sa oprávnene podaním z 8. júna 2018 domáhala postupu podľa článku 2 ods. 2 Príkazu č. 6/2007, nakoľko takémuto postupu nebráni nevybavenie opakovanej žiadosti v tej istej veci („Opakovaná žiadosť podaná v tej istej veci sa nevybavuje. To však nebráni prijatiu zákonných opatrení vyplývajúcich z úradnej povinnosti alebo rozhodnutia nadriadeného prokurátora.“). Naviac prokurátor GP SR už vo svojom liste z 26. októbra 2017) vyslovil, že vec odovzdáva KP v Nitre „na prijatie ďalších opatrení“. Pokiaľ by mal za to, že ich prijatie nie je nutné, mohol, resp. by zrejme vec aj odovzdal KP v Nitre „na ďalší postup“ alebo „za účelom vybavenia“. Výkladom pojmu „odovzdanie veci na prijatie ďalších opatrení“ možno podľa*

sťažovateľky dospieť jen k takému chápaniu vybavenia podania, ktoré bude viesť k odstráneniu namietanej nezákonnosti.

Sťažovateľka ako poškodená je za existujúceho právneho stavu „ochudobnená“ o prostriedky nápravy umožňujúce preskúmanie zákonnosti namietaných rozhodnutí v predmetnej trestnej veci so súčasným poskytnutím vyššej mien ochrany práve podozrivým osobám. Uvedené vníma ako odňatie možnosti na prístup k spravodlivosti, ktorú okolnosť znásobuje skutočnosť, že ani v jednom stupni konania sa nevvsporiadali s jej zásadnými námietkami, ani policajt, ani prokurátor okresnej prokuratúry ani námestník krajského prokurátora sa vôbec nevyjadrili k závažným okolnostiam uvádzaným v samotnom trestnom oznámení, v sťažnosti zo 17. júna 2017 proti uzneseniu policajta 00 PZ v Zemianskej Olči, následne v podaní z 09. októbra 2017 s návrhom na postup podľa § 363 a nasl. Tr. poriadku a nakoniec v podaní z 08. júna 2018 s podnetom na postup podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z., resp. návrhom na postup podľa článku 2 ods. 2 Prikazu č. 6/2017. Jej námietky tak ostali bez zdôvodnenia napriek tomu, že povinnosť súdov a (v tomto prípade) iných orgánov Slovenskej republiky (polície a prokuratúry) svoje rozhodnutie náležité odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Vyššie uvedené namietané okolnosti sú o to markantnejšie, že posudzovanie trestnej zodpovednosti za neposkytnutie pomoci je takou právnou otázkou, pri ktorej do popredia vystupujú také právne princípy a hodnoty, akými sú morálka, etika a spravodlivosť, ktoré ako princípy prirodzeného práva majú prednosť pred právom pozitívnym, ktorý naopak za záväzný poníma akýkoľvek zákon bez ohľadu na jeho obsah (Radbruchova formula).

Obzvlášť pri trestných činoch namierených proti životu a zdraviu do popredia vystupuje kritérium spravodlivosti ako vyššia forma práva pre zachovanie najvyšších hodnôt v spoločnosti

Z hľadiska slušnosti, etiky a morálky došlo ku konaniu v rozpore so základnými právnymi princípmi, preto má sťažovateľka za to, že nie je správny záver policajta OO PZ v Zemianskej Olči o tom, že žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, minimálne za účelom prejednávania skutku ako priestupku, ku ktorej možnosti sa nevyjadril ani prokurátor OP Komárno, ani námestník KP v Nitre.»

8. V ďalších častiach sťažnosti sťažovateľka obsahlo opisuje skutkový stav, tak ako ho vníma ona sama, a kopíruje obsah podaní, ktoré smerovali v tejto veci orgánom činným v trestnom konaní.

9. Na základe uvedeného sťažovateľka formulovala petit ústavnej sťažnosti takto:

„1. Základné právo sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod č. IV/4 GPt 100/17/1000 a jeho listami č. IV/4 GPt 100/17/1000-4 z 26. októbra 2017 a č. IV/4 GPt 100/17/1000-10 z 13. júna 2018, ako aj postupom Krajskej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod č. 1 KPt 537/17/4400 a jeho listami (upovedomeniami) č. 1 KPt 537/17/4400-7 z 02. januára 2018 a č. 1 KPt 537/17/4400-10 z 27. júna 2018, porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Komárno v konaní vedenom pod č. 1Pv 242/16/4401 a jeho uznesením č. 1Pv 242/16/4401-26 z 21. júla 2017, ako aj postupom Okresného riaditeľstva policajného zboru, odbor poriadkovej polície. Obvodné oddelenie Policajného zboru v Zemianskej Olči v konaní vedenom pod ČVS: ORP-104/ZO-KN-2016 a jeho uznesením ČVS: ORP-104/ZO-KN-2016 z 28. januára 2017, porušené bolo.

3. Listy (upovedomenia) Krajskej prokuratúry v Nitre č. 1 KPt 537/17/4400-7 z 02. januára 2018 a č. 1 KPt 537/17/4400-10 z 27. júna 2018 zrušuje a vec vracia Krajskej prokuratúre v Nitre na ďalšie konanie.

4. Sťažovateľka má právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu

alternatívne

1. Základné právo sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod č. IV/4 GPt 100/17/1000 a jeho listami č. IV/4 GPt 100/17/1000-4 z 26. októbra 2017 a č. IV/4 GPt 100/17/1000-10 z 13. júna 2018, ako aj postupom Krajskej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod č. 1 KPt 537/17/4400 a jeho listami (upovedomeniami) č. 1 KPt 537/17/4400-7 z 02. januára 2018 a č. 1 KPt 537/17/4400-10 z 27. júna 2018, porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Komárno v konaní vedenom pod č. 1Pv 242/16/4401 a jeho uznesením č. 1Pv 242/16/4401-26 z 21. júla 2017, ako aj postupom Okresného riaditeľstva policajného zboru, odbor poriadkovej polície Obvodné oddelenie Policajného zboru v Zemianskej Olči v konaní vedenom pod CVS: ORP-104/ZO-KN-2016 a jeho uznesením CVS: ORP-104/ZO-KN-2016 z 28. januára 2017, porušené bolo.

3. Uznesenie Okresnej prokuratúry Komárno č. 1Pv 242/16/4401-26 z 21. júla 2017 v spojení s uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Policajného zboru v Zemianskej Olči č. CVS: ORP-104/ZO-KN-2016 z 28. januára 2017 zrušuje a vec vracia Okresnému riaditeľstvu policajného zboru, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Policajného zboru v Zemianskej Olči, na ďalšie konanie.

4. Sťažovateľka má právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. “

II.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

11. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

12. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánom štátu (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05). Dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť je teda absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane

a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej.

14. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Listina v čl. 36 ods. 1 obsahuje totožné právo.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

K namietanému porušeniu označených článkov ústavy, listiny a dohovoru postupom obvodného oddelenia Policajného zboru, okresnej prokuratúry a ich napadnutými rozhodnutiami

15. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní časti sťažnosti, ktorou sťažovateľka namieta porušenie označených základných práv postupom obvodného oddelenia Policajného zboru, okresnej prokuratúry a ich napadnutými rozhodnutiami poukazuje na to, že v zmysle už uvedeného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy disponuje ústavný súd pri ochrane poskytovanej fyzickým alebo právnickým osobám len subsidiárnou právomocou. Zo subsidiárnej právomoci ústavného súdu vyplýva, že právomoc ústavného súdu nastupuje až vtedy, keď ochranu základných práv a slobôd nemôžu sťažovateľovi poskytnúť všeobecné súdy (I. ÚS 269/06). Ak sa pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľka sa môže ochrany základných práv alebo slobôd domôcť využitím dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred všeobecnými súdmi, ústavný súd takúto sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci (IV. ÚS 115/07).

16. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľky v časti, ktorou namietala postup a uznesenie obvodného oddelenia Policajného zboru o zastavení trestného stíhania z dôvodu nedostatku svojej

právomoci, pretože o jej sťažnosti z 17. júna 2017 (o riadnom opravnom prostriedku) rozhodol prokurátor okresnej prokuratúry uznesením č. k. 1 Pv 242/16/4401-26 z 21. júla 2017.

17. Obdobne postup okresnej prokuratúry a jej uznesenie č. k. 1 Pv 242/16/4401-26 z 21. júla 2017 bolo preskúmané krajskou prokuratúrou ako nadriadeným orgánom na základe žiadosti sťažovateľky, pričom o záveroch prijatých krajskou prokuratúrou (ktorá považovala žiadosť za nedôvodnú) bola sťažovateľka oboznámená upovedomením o spôsobe vybavenia žiadosti č. k. 1 KPt 537/17/4400-7 z 2. januára 2018. Vzhľadom na uvedený princíp subsidiárnej právomoci ústavný súd nedisponuje právomocou preskúmať postup a rozhodnutie okresnej prokuratúry, pretože jej postup a rozhodnutie mohlo byť (a v tomto prípade aj bolo) preskúmané nadriadenou krajskou prokuratúrou, a preto ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

K namietanému porušeniu označených článkov ústavy, listiny a dohovoru postupom krajskej prokuratúry, generálnej prokuratúry a jej písomnosťami

18. Ústavný súd k porušeniu označených článkov ústavy, listiny a dohovoru postupom krajskej prokuratúry, generálnej prokuratúry a jej písomnosťami v prvom rade uvádza, že z druhej časti namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy vyplýva, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom aj trestnoprávnej ochrany svojho konkrétneho práva na inom orgáne Slovenskej republiky, t. j. v tejto veci u orgánov činných v trestnom konaní (obdobne napr. III. ÚS 58/00, III. ÚS 45/03). Jeho obsahom je oprávnenie, aby sa orgány činné v trestnom konaní trestným oznámením sťažovateľa, resp. inými podaniami náležite zaoberali. Porušiť toto právo by mohli tieto orgány iba vtedy, ak by podania sťažovateľa ignorovali alebo nevenovali im pozornosť zodpovedajúcu ich povinnostiam. Ak orgány činné v trestnom konaní venovali podaniu sťažovateľa primeranú pozornosť ako v tomto prípade, nezasiahli negatívne do podstaty základného práva na inú právnu ochranu, nezmarili jeho zmysel, a preto ho ani nemohli porušiť (obdobne napr. III. ÚS 324/05). Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti tiež

viackrát konštatoval, že právo fyzickej osoby na začatie trestného konania proti označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 42/00, I. ÚS 158/05, I. ÚS 323/08, I. ÚS 442/2016).

19. Ústavný súd z okolností danej veci a námietok sťažovateľky v sťažnosti nezistil žiadnu príčinnú súvislosť medzi napadnutým postupom krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry a sťažovateľkou namietaným porušením základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny. Ústavný súd zdôrazňuje, že v procesnom postupe orgánov verejnej moci nezistil žiadne pochybenia a už vôbec nie také, ktoré by boli spôsobilé znamenať zásah do základných práv sťažovateľky.

20. Obdobne nebolo možné dospieť ani k záveru o porušení jej práva na spravodlivé súdne konanie (súdny proces) podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže konaním krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry nebola realizovaná žiadna súdna právomoc (m. m. III. ÚS 206/06, IV. ÚS 494/2014, III. ÚS 502/2014). Uvedený čl. 6 ods. 1 dohovoru sa týka iba rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom, a krajská prokuratúra a ani generálna prokuratúra v prípravnom trestnom konaní, ktorých postup sťažovateľka v sťažnosti namietala, nemá postavenie súdneho orgánu a ich rozhodnutia nie sú súdnym rozhodnutím v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nevzťahujú sa naň v zásade preto ani požiadavky vyplývajúce z práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré vyvodila judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva z práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 206/06, nález sp. zn. III. ÚS 2/09 zo 17. 3. 2009).

21. Naostatok ústavný súd uzatvára, že sťažovateľka rozsiahlym opisom skutkového stavu a celkovým smerovaním sťažnosti de facto požaduje od ústavného súdu prehodnotenie skutkového stavu, prípadne jeho korekciu spolu s príkazom orgánom činným v trestnom konaní takto korigovaný (podľa predstáv sťažovateľky) skutkový stav

rešpektovať. To však nie je úlohou ústavného súdu. Vzhľadom na uvedené je preto sťažnosť v tejto časti zjavne neopodstatnená.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

23. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre jej zjavnú neopodstatnenosť, ústavný súd nemohol rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky, ktoré sú viazané na skutočnosť, že sťažnosti bude vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2019